

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת/השואה**

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית *8840

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אינסלר	שם פרטי: בלה
---------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: גרינברג		בלועזית GRINBERG
שם פרטי איתו נולדתי: בלה	בלועזית BELLA	שנת לידה: 1926
עיר לידה: גלץ	בלועזית GALATZ	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי ושם משפחה של האב: גרינברג סולומון	שם פרטי ושם נעורים של האם: פסה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: רומניה, גלץ	בלועזית GALATZ	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמילפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: רומניה, גלץ (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי		שנת עליה: 1985
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):</p>
<p>נולדתי בעיר גלץ שברומניה בשנת 1926. מצב כלכלי של משפחתי היה מצב ממוצע כמו כל משפחה באותו זמן. המשפחה שלי הייתה מורכבת מ 4 אנשים – אמי, אבי, ואחי הקטן. אבי עבד בחנות לזכויות, היה מומחה במקצועו, היה גם מוכר ומייצר.</p>
<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):</p>
<p>ב 1940 רומניה חותמת על הסכם עם גרמניה ונכנסת למלחמה נגד בעלות הברית. שנים אלו היו קשות עבור יהודי רומניה. הוציאו חוקים אשר ציוו ליהודים ללכת בעיר אך ורק בשעות מסוימות ביממה. יהודים לא ידעו ממי לפחד יותר, מרומנים או מגרמנים. הפסיקו גם השידורים ברדיו.</p> <p>לקהילה יהודית היה קולג' שהיה רק של בנים, עקב מלחמה, נאלצו להפוך אותו בשעות בוקר לקולג' לבנות, ובשעות אחר הצהריים – לבנים. בהמשך הוא הפך להיות בית חולים לחיילים גרמנים אשר היו נפצעים במלחמה. נשים יהודיות היו עובדות בבית חולים וגברים במחנות עבודה. ריכזו את הגברים למקומות מסוימים והם היו ישנים שם.</p> <p>באחד הימים, אבי נלקח לכלא, אך בעל החנות בה עבד היה איש מאוד חזק בקהילה והצליח לשחרר את אבי עקב מקצועיות שלו בתחום הזכויות, כך הוא המשיך לעבוד. משפחתי הייתה מסתרת בזמן שהייתה אזעקה במקום מסתור בבית שכנים (אזעקה הייתה מבשרת על הפצצה הקרובה), שגם הם היו יהודים. היינו חיים כל יום בפחד תמידי להיהרג.</p> <p>לקראת סוף המלחמה, כאשר צבא האדום התקרב לגבולות רומניה, גרמנים נטשו הכל וברחו, אך בעיר עדיין נשארה קבוצה של גרמניה שמטרתם הייתה לחסל כמה שיותר יהודים ולשים פצצות בתעלות העיר על מנת לפוצץ אותה. הם אספו את היהודים בבית קברות ובדיוק באותם רגעים שבהם היו אמורים לרות בהם, נכנסו רוסים וכך הם ניצלו.</p>
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):</p>
<p>רומניה הפכה להיות – רומניה הקומוניסטית. אני התחנתי בגיל 19 עם בחור שהיה שכן שלנו, אותו שכן שאיתו היינו מסתתרים במסתור ביתו. שנינו הצטרפנו למפלגה הקומוניסטית. לאחר מכן עברנו לעיר בוקרשט ושם התחלתי ללמוד בפקולטה לשפות שונות ביניהן צרפתית, ובנוסף גם אומנות. את לימודי לא סיימתי עקב כך שלימודים היו עולים כסף, ולנו כזוג צעיר לא היה הרבה. אני התחלתי ללמד בבית הספר את ה"תורה" הקומוניסטית, מטעם המפלגה. בעלי היה כלכלן הטוב ביותר בגלץ. בשנת 1951 נולד בני.</p>
<p align="center">נא ספרי/ על חיך בארץ</p> <p>(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):</p>

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

בשנת 1982 בני עלה לישראל ביחד עם אישתו. בזמן הזה נולד להם בן . אני התחלתי להכין מסמכים לקראת העלייה גם. בשנת 1984 בעלי נפטר, ועליתי ארצה עם אבי. אחי נשאר ברומניה. כהיום יש לי נכד בן 31 שעומד להתחתן בקרוב מאוד. אני לא מצטערת לא לשניה שעליתי לארץ ישראל. כאן אני מאוד מרוצה, חבל לי שאחי לא נמצא גם איתי פה בארץ, ואני מאוד מתגעגעת אליו.

ראיון: מאיה איבינצקי, כרמיאל, ינואר 2014